

سرمقاله

امیرافشار فتوحی
دبیرتحریریه روزنامه صبا

وطن، خانه است؛ رسانه، مسئولیت

به نام خدا

در روزهایی که موشک‌ها بر سر مردم ایران فرود می‌آمد، وقتی فرزندان این خاک در سنگر ها و خانه‌ها با یک دست قرآن و بادیستی دیگر وصیت‌نامه می‌نوشتند، آن چه از جان و زبان‌شان بیرون می‌آمد، ذکر خدا و نام حسین (ع) بود. نهضت عاشورا برای ما، فقط یک واقعه تاریخی نیست؛ جریانی دائمی در حیات فرهنگی و ملی ماست. مردم ما «یا حسین» را فقط در ماه محرم نمی‌گویند. همان گونه که «بسم‌الله» فقط سر آغاز نماز نیست؛ بلکه آغاز هر تلاش، هر تصمیم و حتی هر امید است. در این سرزمین، دین با زندگی گره خورده و ایمان، معنای عمل است. در چنین شرایطی، یکی از مدیران ارشد رسانه ملی، که از قضا بعد از انتقادهای تند خود به این رسانه در زمانی که سمتی در آن نداشت و حالا به سمت قائم‌مقام فرهنگی آن، رسیده است در برنامه‌ای زنده پس از آتش‌پس حاضر می‌شود و می‌گوید: بر برخی می‌خواهند برای همبستگی ملی، اسم خدا و پیغمبر را بنویسند... به اسم وحدت، می‌خواهند «به نام خدا» را حذف کنند... وطن را می‌خواهند به «آغل» تبدیل کنند. و... سخنانی که با لحنی هشدارآمیز و با ادبیاتی تند، بذر تردید را به جامعه تزریق کرد. اما جناب جلیلی قائم‌مقام محترم فرهنگی رسانه ملی، در برابر این سخنان شما، افکار عمومی پرسش‌هایی جدی دارد که باید بی‌پرده و صریح مطرح شوند:

اگر واقعا چنین نگاهی در میان برخی فعالان یا نهادها وجود دارد، چرا با سندن و شفافیت بیان نمی‌شود؟ چرا در روزهای اوج بحران و درگیری، که جامعه نیازمند مدیریت فرهنگی هوشمند و روایتگر بود، خود شما در رسانه غایب بودید؟ آیا بیان این دست سخنان پس از پایان بحران، نوعی واکنش دیر هنگام به فرصتی از دست رفته نیست؟ یا شاید، پوششی برای خلأ حضور فرهنگی در لحظه‌هایی که باید میدان‌داری می‌کردید؟

جناب وحید جلیلی، جایگاه مدیر فرهنگی در صداوسیما، موضع‌گیری نیست؛ میدان‌داری است. وظیفه‌اش تولید معنا، همراهی با هنرمندان، رصد فرهنگی و ترسیم چشم‌انداز معنوی برای مردم در زمانه بحران است. اگر صداوسیما، در روزهای جنگ، توانست با بازتاب دعا و اشک و حماسه مردم، بخشی از آرامش جامعه را حفظ کند، این موفقیت، حاصل عمل خود مردم و بدنه هنرمند رسانه بود نه نتیجه طراحی مدیری که در متن بحران غایب بود.

استفاده از واژه‌هایی مانند «آغل» برای توصیف وطن، رسانه، یا تفکر مقابل، نه شایسته شأن گفتار فرهنگی است و نه مطابق شأن مردمی که با جان‌شان از این وطن دفاع کرده‌اند.

مردم ایران، به عنوان مردمی صلح‌طلب، مهربان و مهماندوست در دنیا معروف و اهل هیاهو نیستند؛ چرا که اهل عمل‌اند. همان‌ها که زیر بمباران، با ذکر «یا زهرا» زنده ماندند، سربازان غیورشان با نام خدا و ائمه اطهار (ع) موشک‌ها را در قلب دشمن کاشتند و وادار به عقب‌نشینی کردند. این مردم برای وطن‌شان جان دادند، با عشق به ناموس، عزت، خاک و ایمان زیسته‌اند و می‌زیند. برای این مردم، وطن خانه است؛ وطن عشق است؛ وطن ناموس است و آن که این خانه را به «آغل» تشبیه می‌کند، اگر در موضع مدیریتی باشد، نه فقط باید ادبیاتش را اصلاح کند، بلکه باید پاسخگوی افکار عمومی نیز باشد.

جناب جلیلی، کدام بخش از این جامعه مقاوم، خواهان حذف نام خداست؟ چه کسی و در کدام نهاد، چنین مطالبه‌ای را مطرح کرده است؟ و چرا مدیریت فرهنگی رسانه ملی به جای هم صدایی با مردم، آنان را با مفاهیم تند و تحقیرآمیز مخاطب قرار می‌دهد؟

اگر دغدغه دین و معنویت داریم، باید در لحظه بحران، در کنار مردم باشیم، نه پس از پایان ماجرا در آنتن زنده. اگر از صداوسیما دفاع می‌کنیم، باید از شأن آن دفاع کنیم، نه با تضعیف آن در کلام خودمان. رسانه ملی برای ما، یادگار صدق و حماسه است؛ نه جایگاه استعاره‌های توهین‌آمیز و تحلیل‌های بدون سند. صبا، به عنوان رسانه‌ای فرهنگی و هنری، از همه مدیران عرصه رسانه، هنر و فرهنگ انتظار دارد در گفتار و کردار، به حرمت ایمان مردم و شعور مخاطب احترام بگذراند.

و سخن آخر؛ اگر تا به امروز در برابر کوتاهی‌های برخی مدیران عرصه فرهنگ و هنر سکوت کرده‌ایم، نه به این دلیل بود که نمی‌دانیم یا نمی‌فهمیم «چند مرده حلاج‌اند»، بلکه برای حفظ وحدت، آرامش و انسجام جامعه، با سعه صدر برخورد کرده‌ایم. اما از این جابه‌بعد، چاره‌ای نداریم جز روشن‌گری؛ چرا که سکوت در برابر تحقیر ایمان مردم و تقلیل وطن به استعاره‌های نازل، خود نوعی هم‌دستی با فراموشی مسئولیت است.

سریال «کاتب اعظم» برای اردوزبان‌ها در پاکستان

همزمان با آغاز ماه محرم مجموعه تله تئاتر «کاتب اعظم» محصول مرکز سریال سوره به نویسندگی و کارگردانی هنری

مهدی غفوری و کارگردانی تلویزیونی علی عبادی در پلتفرم «نگاه تی وی» در پاکستان برای اردوزبان‌ها عرضه

مهر

شد. این تله تئاتر ۷ قسمتی با اقتباسی از کتاب «عترافات کاتب کشته شده» نوشته ساسان ناطق از انتشارات سوره مهر، روایت اتفاقات شب تا صبح عاشورا از خیمه دشمن است. امین زندگانی، سیامک صفری، نادر فلاح، نازنین فراهانی، فاطمه گودرزی، حدیث میرامینی، خسرو شهرار، امین میری، امیرحسین هاشمی، امیر شهرابی، محسن علیخانی، محمدمحسن شفیعی، آرش رحیمی، محمدرضا تاجیک، امیر تک‌فلاح و وحیدرضا قناعتیان در این اثر ایفای نقش می‌کنند.

گفت‌وگوی صبا با رضا پورحسین مدیر اسبق رسانه ملی:

مرزبندی برای مردم حماقت و بی‌سلیقگی است

پگاه زارعی

گفت‌وگو

یکی از بحث‌برانگیزترین گفت‌وگوی رسانه‌ای اخیر، اظهارات وحید جلیلی قائم‌مقام صداوسیما در مورد مفهوم وطن و اتحاد ملی بوده است. او در برنامه «خرمشهر» گفت که برخی می‌خواهند وطن را صرفاً به یک مفهوم مادی و جغرافیایی تقلیل دهند و آن را به «آغل» تبدیل کنند. همچنین، جلیلی اشاره کرد که برخی در فضای رسانه‌ای یا فرهنگی، برای رسیدن به وحدت ملی، توصیه می‌کنند از نام بردن خدا و پیامبران پرهیز شود تا همه اقشار جامعه در گفت‌وگو ملایم‌تر شوند. به همین منظور با رضا پورحسین از مدیران سابق تلویزیون به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه آن را می‌خوانید.

پورحسین بابیان اینکه صحبت‌هایش کلی است و نمی‌خواهد اشاره‌ای به سخنان جلیلی کند گفت: در پیام اول مقام معظم رهبری، زمانی که جنگ آغاز شده بود، ابتدا اشاره‌ای داشتند به اینکه اسرائیل یک خطا کرده است و باید مجازات شود و بیچاره خواهد شد. اما در بخش دوم پیام ایشان، بلافاصله به مسئله اتحاد و همبستگی بی‌نظیر ملت پرداختند. در اهداف حمله اسرائیل به ایران نیز عنوان شده بود که ما حمله می‌کنیم و مردم هم قاعدتاً پشت سر ما خواهند آمد. چنین تصویری را برای خودشان ترسیم کرده بودند، اما چنین نشد. بلکه یک اتحاد و همبستگی شکل گرفت که فراتر از همه سلاقی، اعتقادات، جناح‌های سیاسی و سلیقه‌های مختلف فردی بود.

او افزود: به نظر من این همبستگی تاکنون بی‌نظیر بوده است؛ یعنی به عبارتی، یک سرمایه ملی و یک غرور ملی به یک‌باره پدید آمد، از زمانی که مردم احساس کردند به وطنشان حمله شده است. آن‌ها از سوی کسی مانند اسرائیل که منفور جهانی است و همه جهان آن را به عنوان شر مطلق می‌شناسند. در اثر این تجاوز، یک سرمایه اجتماعی شکل گرفت و همه با یک صدا پرچم سه رنگ جمهوری اسلامی ایران را به عنوان نماد، و نه فقط یک پرچم سه رنگ، در صحنه آوردند. پشت سر رهبری قرار گرفتند، پشت سر نیروهای مسلح ایستادند، و به یکدیگر کمک کردند.

مدیر اسبق رسانه ملی توضیح داد: مردم کمترین رفتارهای هیجانی را از خود نشان دادند؛ در حالی که در جای دیگر دنیا چنین اتفاقی می‌افتاد، همه هجوم می‌بردند به انبارها و مغازه‌ها و مانند این‌ها،

صباخبر

۱۷۹ هزار تماشاگر در ۱۲ روز جنگ

در مدت زمان ۱۲ روزه جنگ تحمیلی، چراغ سینماهای کشور خاموش نشد و بیش از ۱۷۹ هزار مخاطب به تماشای

فیلم‌های حاضر در سبد اکران نشستند. مطابق با آمار ارائه‌شده، در میان پردیس‌ها و مجموعه‌های سینمایی سراسر کشور، «پردیس سینمایی هویزه مشهد»، «مجموعه سینمایی هنر

ایسنا

شهر آفتاب شیراز»، «پردیس ویلاژ توریست مشهد»، «پردیس سینمایی بازار شهر» در استان قم و «پردیس سینمایی ساحل» در استان اصفهان به عنوان پنج سینمای پر مخاطب کشور در بازه زمانی مذکور معرفی شدند. در استان تهران نیز، «سینما شکوفه»، «سینما پرند مال»، «پردیس سینمایی نارسیس»، «پردیس سینمایی راگا» و «پردیس سینمایی لوتوس مال» عنوان پنج سینمای پر مخاطب را به خود اختصاص دادند.

ولی شما چنین چیزی را در مردم ندیدید، بلکه برعکس، دیدید به هم کمک می‌کنند. نمی‌دانم، در صف بنزین به هم شربت می‌دهند، یکی نان‌ش را با دیگری تقسیم می‌کند. این‌ها یک پدیده اجتماعی شگفت‌انگیز است که ناظر به همه مردم است.

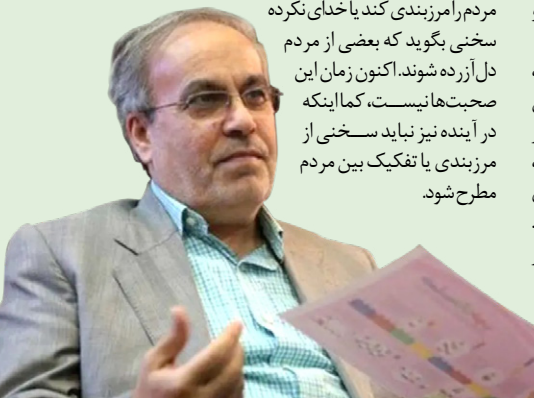
این مدیر فرهنگی اذعان داشت: در پیام سوم هم مقام معظم رهبری صحبت از حدود ۹۰ میلیون نفر کردند که شانه به شانه در کنار هم صف کشیده‌اند. به نظر من، هر کسی که با رفتارش یا کلامش به گونه‌ای سخن بگوید که مرزبندی یا تفکیک بین مردم ایجاد کند، قطعاً در مسیر ایران و حتی مسیر انقلابی حرکت نمی‌کند. و این همان چیزی است که دشمن نیز می‌خواهد.

پورحسین گفت: به نظر من، مرزبندی بین مردمی که همه در صحنه حضور داشتند، اگر کار دشمن نباشد، قطعاً یک حماقت است. اکنون زمان آن است که این سرمایه اجتماعی را حفظ کنیم، آن را تقویت کنیم، زبان‌های مشترکمان را افزایش دهیم. چتر جمهوری اسلامی ایران و چتر حاکمیت بر سر همه مردم ایران برافراشته است و ایران متعلق به همه مردم ایران است. نهادهای ایران نیز متعلق به همه مردم ایران هستند.

او در پایان خاطر نشان کرد: به نظر من، نهایت بی‌سلیقگی است اگر کسی بخواهد مردم را مرزبندی کند یا خدای نکرده

سخنی بگوید که بعضی از مردم

دل آزرده شوند. اکنون زمان این صحبت‌ها نیست، کم‌اینکه در آینده نیز نباید سخنی از مرزبندی یا تفکیک بین مردم مطرح شود.

خانه «براد پیت» در لس‌آنجلس غارت شد

سارقان با عبور از حصار و شکستن پنجره یکی از خانه‌های «برد پیت» در لس‌آنجلس وارد شده و اموال او را غارت کردند.

پیت در زمان وقوع این حادثه در خانه حضور نداشته چرا که این روزها در حال برگزاری تور مطبوعاتی فیلم «اف-۱» است که این هفته اکران می‌شود. او دوشنبه در مراسم افتتاحیه این فیلم روی فرش قرمز رفت. سرقت از سلب‌ریتی‌های لس‌آنجلس در سال‌های اخیر شدت پیدا کرده و بسیاری از آن‌ها را به فکر

مهاجرت انداخته است. پیش از پیت منازل «نیکول کیدمن» و «کیث ارین» در بورلی هیلز، «آستین باتلر» بازیگر فیلم «الویس» (Elvis)، «آنتونی اندرسون» و «گلدی هان» و «کرت راسل» هدف دستبرد قرار گرفته بود. در ماه فوریه، مقامات لس‌آنجلس چهار مردی که گمان می‌رود اعضای باندی از سارقان اهل آفریقای جنوبی باشند را در لس‌آنجلس بازداشت کردند. با این حال، تاکنون هیچ ارتباطی میان آن گروه و سرقت از خانه «برد پیت» گزارش نشده است.

سی‌نما

آهنگساز «ماموریت غیر ممکن» درگذشت

لالو شیفَرین، خالق موسیقی متن سریال و سری فیلم‌های «ماموریت غیر ممکن» درگذشت. این آهنگساز برجسته

آرژانتینی که با استیو مک کوئین، پل نیومن و کلینت ایستوود همکاری داشت، در سن ۹۳ سالگی چشم از جهان فرو بست. لالو شیفَرین، موسیقیدان آرژانتینی تبار و یکی از تأثیرگذارترین آهنگسازان دنیای سینما که بیش از همه با خلق موسیقی متن سریال و مجموعه فیلم‌های «ماموریت غیر ممکن» شناخته می‌شود، در سن ۹۳ سالگی درگذشت. خبر

درگذشت او توسط رسانه‌های آمریکایی و به نقل از دو پسرش، رایان و ویلیام شیفَرین، اعلام شد. به گزارش دوپچه‌وله، لالو شیفَرین در سال ۱۹۳۲ در بوئنوس آیرس، پایتخت آرژانتین، به دنیا آمد. پدرش نوازنده برجسته ویلن و رهبر ارکستر فیلارمونیک بوئنوس آیرس بود؛ از همین رو شیفَرین از کودکی با موسیقی کلاسیک آشنا شد. اما در نوجوانی علاقه‌مند به موسیقی جاز شد و در ادامه مسیر حرفه‌ای خود، با ترکیبی منحصر به فرد از عناصر کلاسیک و جاز، سبکی نو در موسیقی فیلم خلق کرد.

ایسنا